

Alebo naopak, majú sa tieto ustanovenia vykladať v tom zmysle, že takáto pohľadávka alebo právo by predstavovali „splatný“ záväzok alebo nárok – článok 53 ods. 3 smernice – alebo „už vzniknutý záväzok“ v čase riešenia krízovej situácie banky – článok 60 ods. 2 písm. b) –, a ako také by boli vylúčené z možnosti oslobodenia od úhrady alebo zrušenia týchto záväzkov alebo nárokov, a preto by boli vymáhateľné voči Banco Santander ako právnenému nástupcovi Banco Popular, a to aj v prípade, že žaloba, z ktorej by vyplývalo toto rozhodnutie o náhrade škody, bola podaná po ukončení postupu riešenia krízovej situácie banky?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Bratislava III (Slovensko)
24. januára 2023 – NFŠ a.s. v. Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva školstva,
vedy, výskumu a športu, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky**

(Vec C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Okresný súd Bratislava III

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: NFŠ a.s.

Žalovaní: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Prejudiciálne otázky

1. Je zmluva o poskytnutí dotácie a zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi ministerstvom (štátom) a nesúťažne zvoleným subjektom súkromného práva „verejnou zákazkou na stavebné práce“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. b) smernice 2004/18 (¹), resp. článku 2 ods. 6 písm. c) smernice 2014/24 (²), pokiaľ zmluva o poskytnutí dotácie je Európskou komisiou schválenou štátnou pomocou v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, obsahom záväzkov obsiahnutých v zmluve o poskytnutí dotácie je záväzok štátu poskytnúť dotáciu, ako aj záväzok subjektu súkromného práva postaviť budovu podľa ministerstvom špecifikovaných podmienok a umožniť využívanie jej časti športovej organizácii a obsahom záväzkov obsiahnutých v zmluve o budúcej zmluve je jednostranná opcia subjektu súkromného práva predstavujúca záväzok štátu postavenú budovu odkúpiť, pričom tieto zmluvy predstavujú vzájomne časovo a vecne prepojený rámec vzájomných záväzkov medzi ministerstvom a subjektom súkromného práva?
2. Bráni článok 1 ods. 2 písm. b) smernice 2004/18, resp. článok 2 ods. 6 písm. c) smernice 2014/24, právnej úprave vo vnútroštátnom práve členského štátu, podľa ktorej je absolútne (t. j. od začiatku/ex tunc) neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom, ak toto porušenie zákona spočíva v závažnom porušení pravidiel verejného obstarávania?
3. Bráni článok 2d ods. 1 písm. a) a článok 2d ods. 2 smernice 89/665 (³), právnej úprave vo vnútroštátnom práve členského štátu, podľa ktorej je absolútne (t. j. od začiatku/ex tunc) neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom, ak toto porušenie zákona spočíva v závažnom porušení (obídení) pravidiel verejného obstarávania, ako vo veci samej?

4. Je nevyhnutné vykladať článok 1 ods. 2 písm. b) smernice 2004/18, resp. článok 2 ods. 6 písm. c) smernice 2014/24 v tom zmysle, že ex tunc bráni priznaniu právnych účinkov zmluvy o budúcej kúpnej zmluve ako je vo veci samej?

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ 2004, L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ 2014, L 94, s. 65).
- (³) Smernica Rady z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúvania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES 1989, L 395, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246).

Odvolanie podané 26. januára 2023: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta rozšírená komora) zo 16. novembra 2022 vo veci T-469/20, Holandské kráľovstvo/Komisia

(Vec C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky, H. van Vliet a I. Georgiopoulos, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Holandské kráľovstvo

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje aby Súdny dvor,

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) zo 16. novembra 2022 vo veci T-469/20, Holandské kráľovstvo/Komisia, EU:T:2022:713,
- zamietol štvrtý a piaty žalobný dôvod vo veci T-469/20,
- na základe právomoci podľa článku 61 ods. 1 druhej vety Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sám vo veci rozhodol a žalobu zamietol ako nedôvodnú,
- uložil Holandskému kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie sa opiera o jeden odvolací dôvod, ktorý sa skladá z dvoch častí.

V rozhodnutí napadnutom v prvom stupni bolo rozhodnutie Komisie (¹) (ďalej len „rozhodnutie“) vyhlásené za zlučiteľné s vnútorným trhom bez toho, aby sa s konečnou platnosťou rozhodlo, či v tomto prípade ide o štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

V prvej časti sa uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Komisia môže prijať rozhodnutie nevzniesť námietky v zmysle článku 4 ods. 3 nariadenia 2015/1589 (²) len vtedy, ak predtým rozhodla o otázke, či dotknuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc. Podľa názoru Komisie tento výsledok nemôžu potvrdiť rôzne výkladové metódy práva Únie. Napadnutý rozsudok predovšetkým nie je v súlade s cieľom normotvorcu Únie, ktorým je urýchlené objasnenie otázky zlučiteľnosti opatrení s vnútorným trhom. Bez zrušenia rozsudku by totiž Komisia bola nútená zdĺhavo a zbytočne skúmať, či určité opatrenie spĺňa všetky kritéria článku 107 ods. 1 ZFEÚ, hoci by bola presvedčená o zlučiteľnosti tohto opatrenia s vnútorným trhom.